

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כב' השופטת רונית פינצ'וק אלט

תובעים [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד רון טורקלטאוב

נגד

נתבעים [REDACTED]
בעצמו

פסק דין

1. התובעת הגישה נגד הנתבעת תביעה בסדר דין מקוצר על סך 1,600,000 ₪ בבית משפט השלום בראשון לציון (ת.א. 1655-09-10). בנוסף הגישה לביצוע בהוצאה לפועל שני צ'קים, כל אחד על סך 600,000 ₪, בחתימתו של הנתבע.

2. הנתבע הגיש בקשת רשות להתגונן בצירוף תצהיר התומך בה וכן הגיש התנגדות לביצוע שטר.

3. במסגרת דיון בהתנגדות לביצוע שטר הוסכם כי תיתן לנתבע רשות להתגונן (ת.א. 36900-10-10).

4. שתי התובענות אוחדו בהחלטת הנשיאה דאז כבוד השופטת ד' ביניש.

א. טענות התובעת בכתב התביעה.

1. התובעת טוענת כי בינה לבין הנתבע נכרת הסכם לפיו הלוותה לו סך של 1,600,000 ₪, וכי ההלוואה לא נפרעה למרות שחלף המועד לעשות כן. התובעת טוענת להפרת ההסכם כמו גם למצגי שווא ותרמית.

2. התובעת טוענת כי ביוני 2008 פגשה את הנתבע והתפתח ביניהם קשר אינטימי שנמשך מספר חודשים ללא מגורים משותפים או קיום משק בית משותף. לטענתה, הנתבע זיהה את חולשותיה ומצוקותיה מהליכי גירוש, מהעובדה שהייתה מחוסרת עבודה וכן נסיבות אישיות קשות. הנתבע הציג בפניה מצגים לפיהם הוא מעורב במספר פרויקטים נדל"ניים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני : תיק עזר

- 1 שעתידים להניב לו ממון רב, וכי המחסום היחידי בינו לבין מימוש אותם פרויקטים והשאת
- 2 רווחים אדירים הוא מחסור זמני במזומנים הדרושים לו לקידום אותם פרויקטים. הנתבע
- 3 ניסה לשכנע את התובעת כי מדובר בפרויקטים ללא סיכון וכי כדאי לה לתת לו כספים
- 4 לצורך מימושם ובכך יהפוך אותה לשותפה בפרויקטים והיא תזכה לרווחים נאים ולעושר
- 5 רב.
- 6
- 7 3. התובעת סירבה להצעות אלה אך, בסופו של דבר, הסכימה לתת לנתבע כספים, כהלוואה
- 8 בלבד, ולא כהשקעה. בהמשך נעתרה התובעת לבקשות נוספות של הנתבע להלוות לו כספים
- 9 נוספים.
- 10
- 11 4. בשלב מסוים שכנע הנתבע את התובעת לפתוח עמו חשבון משותף, אליו העבירה התובעת
- 12 סך של 413,000 ₪, אשר הועבר מהחשבון על ידי הנתבע. התובעת נאלצה לצאת מבעלותה
- 13 בחשבון כאשר הנתבע הודיע לה כי הוא מתכוון לקחת באותו חשבון הלוואה בסך של כ-
- 14 800,000 ₪, שהתובעת תהיה חייבה בה יחד עמו. בשלב זה הבינה התובעת כי הנתבע מוליך
- 15 אותה שולל, וכי אין בכוונתו למלא את חלקו בהסכם ההלוואה.
- 16
- 17 5. במאי 2010 פנתה התובעת חזר ופנה לנתבע, כדי להבין מתי וכיצד הוא מתכוון לפרוע את
- 18 ההלוואה, אולם אז טען הנתבע כי הוא זקוק לכספים נוספים, כי אין בידו באותו רגע כסף
- 19 זמין שכן כל הכספים מושקעים בפרויקטים אשר יניבו בקרוב רווחים אדירים, ואז יוכל
- 20 לפרוע את ההלוואה.
- 21
- 22 6. משחלף הזמן, והנתבע לא פרע את ההלוואה, ולאחר שקבע עם התובעת מספר פגישות בהן
- 23 הבטיח לפרוע את ההלוואה, אך לא הגיע אל אותן פגישות אלא הודיע לה, בכל פעם, כי הוא
- 24 זקוק למספר ימים נוספים, חתם הנתבע על מסמך ביום 14.7.2010 לפיו:
- 25 **"הנני מצהיר שקיבלתי הלוואה בסך 1,600,000 ₪... מגב' אורית שטורם...**
- 26 **אני מתחייב להחזיר את ההלוואה עד יום 27.7.10"**
- 27
- 28 7. הנתבע לא עמד גם במועד הפירעון הנדחה, ביום 27.7.10, ולפיכך הגישה התובעת את
- 29 התביעה.
- 30
- 31 8. בנוסף לאמור לעיל, לנוכח דרישות התובעת לפירעון ההלוואה מסר הנתבע לתובעת שתי
- 32 המחאות ע"ס 600,000 ₪ כל אחת, לפירעון ההלוואה. ביום 30.8.10 חוללו ההמחאות
- 33 והתובעת הגישה אותן לביצוע בהוצל"פ.
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

9. אין חולק כי אין מדובר בסכומי תביעה מצטברים וכי סך השיקים (1,200,000 ₪) כלול בסכום התביעה שהוגשה במקורה בסדר דין מקוצר (בסך 1,600,000 ₪), ואשר כולל את כל הכספים שהתובעת הלוותה לנתבע ואשר לא הוחזרו על ידו, לטענתה, בין כספים שהעבירה אל הנתבע ובין כאלה שמשך מחשבונה והעביר לחשבונותיו האחרים או למי שהוצג לתובעת כשותפו העסקי, מר אליהו לוי.

ב. טענות הנתבע בהתנגדות לביצוע שטר ובבקשת הרשות להתגונן.

1. הנתבע הגיש בקשת רשות להתגונן וכן התנגדות לביצוע שטר וטען כי לא קיבל כל תמורה בגין השיקים. לטענתו, ניתנו השיקים כבטחון לעסקה שיצאה אל הפועל: השקעות של התובעת בפרויקט נדל"ן ברמת אליהו בראשון לציון שהנתבע שותף בו. השיקים נועדו להיות בטחון על כספים שהעבירה התובעת לטובת השקעה בפרויקט.

2. סכום ההשקעה של התובעת בפרויקט הוא בסך של 600,000 ₪ שנועד כולו עבורה. הנתבע עצמו השקיע למעלה מ- 2,500,000 ₪ מהונו האישי. הנתבע טוען כי נתן לתובעת שתי המחאות, כל אחת על סך 600,000 ₪. ההמחאות נועדו להיות לביטחון בלבד על הכספים שהועברו על ידי המשיבה לפרויקט. שנית, מדובר, למעשה, בכפל הסכום שהיה אמור להיות בידי התובעת לביטחון. התובעת טענה באזני הנתבע כי הצ'ק הראשון שניתן לה, אבד היכן שהוא בביתה, ולכן משך הנתבע שיק נוסף על סך 600,000 ₪. הראיה, לטענת הנתבע, שההמחאות אינן נושאות אותו תאריך פירעון ושתייהן הוגשו לפירעון, לא במועד הפירעון הרשום בהן אלא, שתייהן, ביום 29.8.10.

3. הנתבע הוטעה על ידי התובעת לחתום על הצ'קים, למרות שלא קיבל בגינם כל תמורה, לאחר שנתנה לו להבין כי מדובר במערכת יחסים "לכל החיים" וכי מדובר בהשקעה משותפת שלהם בפרויקט והשקעות נוספות בעתיד.

4. התובעת השקיעה בפרויקט באמצעות הנתבע, השיקים נועדו להשקעה ואינם נושא הלוואות שניתנו לו על ידי התובעת והופקדו לחשבונו האישי, והם אינם בגין החזר הלוואות שקיבל.

5. כל שקיבל כהלוואה מהתובעת נכנס ישירות לחשבונו האישי בבנק דיסקונט בירושלים וגם כספים אלה הושקעו לבסוף בפרויקט עבור התובעת.

6. הנתבע טוען כי כל הסכומים נושא ההשקעות והחיים המשותפים של הצדדים הופקדו בחשבון המשותף בבנק דיסקונט סניף הבאר בראשון לציון (להלן: "**הבנק**") ולהלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

1 "החשבון המשותף", והיו בשליטתה המלאה של התובעת ומשם הושקעו בפרויקט.
2 משיכות הכספים בחשבון המשותף בוצעו על פי הוראות התובעת, כולל הרווח שהתקבל
3 כתוצאה מההשקעות וחולק בין הצדדים על פי הסכם חלוקת רווחים. התובעת קיבלה את
4 קרן ההלוואה ואת פירותיה על פי הסכם חלוקת הרווחים בין הצדדים.
5
6 7. התובעת לא הלוותה לנתבע סכום של 1,600,000 ₪ ולא 1,200,000 ₪ אלא 400,000 ₪ בלבד,
7 שהם נשוא המסמך שנעשה בין הצדדים, וגם סכום זה, הושקע לבסוף בפרויקט עבור
8 התובעת.
9
10
11

ג. דיון.

12 1. מטעם התובעת העידה היא עצמה, והנתבע – מטעמו. כמו כן הוגשו כראיות, בין היתר, דפי
13 חשבון בנק, הקלטות ותמלול של שיחות של התובעת והנתבע, השיקים שנמשכו על ידי
14 הנתבע וכן שני מסמכים בכתב ידו וחתמתו של הנתבע, הראשון, הסכם הלוואה על סך
15 400,000 ₪ מיום 20.5.09 (נספח א' לתצהיר התובעת). השני, הסכם מיום 14.7.10 לפיו חייב
16 הנתבע לתובעת סך של 1,600,000 ₪ נכון ליום עריכת המסמך, אותו הוא מתחייב להשיב לה
17 עד יום 27.7.10.
18

19 2. המסמך הראשון קובע כדלקמן:

"הסכם הלוואה

21 שנערך בראש"צ ביום 20.5.09

22 בין [REDACTED] – להלן – המלווה.

23 לבין [REDACTED] – להלן – הלווה.

24 סכום ההלוואה – 400,000 ₪ לתקופה של 12 חודשים שבסופם מתחייב הלווה

25 להחזיר ללווה (צ"ל המלווה – ר.פ.א.) את ההלוואה.

26 הסכום יועבר לחשבון הלווה בבנק דיסקונט...

27 סכום זה יפרע בעדיפות ראשונה לפני כל התחייבות אחרת"

29 בתחתית המסמך חתומים התובעת והנתבע.

31 3. המסמך השני, מיום 14.7.10 קובע:

32 "הנני מצהיר שקיבלתי הלוואה בסך 1,600,000 ₪ (מיליון ושש מאות אלף ₪)

33 מגב' [REDACTED] ת.ז. ...

34 אני מתחייב להחזיר את ההלוואה עד יום 27.7.10.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

על החתום

ת.ז."

בתחתיתו חתום הנתבע.

4. הנתבע לא הכחיש את חתימתו על שני המסמכים האמורים.

5. הנתבע לא טען בתצהיריו כי לאחר המועד האמור (27.7.10) פרע את הסכום, ולא צירף אסמכתאות המראות פירעון החוב. בחקירתו הנגדית, נתן ב"כ התובעת לנתבע, אפשרות להראות פירעון כאמור, אולם הנתבע לא הציג אסמכתא כלשהי לפירעון, ולא מצא אסמכתאות לפירעון הכספים בתדפיסי חשבון הבנק שהוגשו, זאת, למרות שהנתבע כלכלן בהשכלתו (עמ' 42 ש' 12-13 לפרוטוקול) ואף העיד כי יש לו אסמכתאות על הפירעון (עמ' 46 ש' 4 לפרוטוקול). **די בכך כדי לקבל את גרסת התובעת לפיה הלווה לנתבע סך של 1,600,000 ₪, כי הנתבע התחייב להחזיר את הסכום ביום 27.7.10, וכי הוא לא פרע אותו או חלקו, ולקבל את התביעה במלואה.**

6. בנוסף להצהרת הנתבע בכתב כי מדובר בהלוואה והצהרתו על סכום החוב, מצטרפת הודאתו בשני רכיבים אלה (העובדה שמדובר בהלוואה שעליו לפרוע וסכומה) בשיחות שהתקיימו בינו לבין התובעת.

7. התובעת הגישה תמלילים של שיחות בינה לבין הנתבע. בשיחה הראשונה נאמר:

הנתבע: "מיליון ושש מאות אלף שקל שהיא נתנה לי כהלוואה באהבה רבה. אני הבטחתי לה שעד סוף החודש היא מקבלת חזרה והיא ביקשה ב- 27.7, כדי שהיא תוכל להיות רגועה. ואני מבטיח לעשות הכל כדי לאפשר לעצמי להחזיר ל[REDACTED], התובעת: לא לאפשר, אני מתחייב להחזיר את הכסף.

הנתבע: לא, אני מתחייב להחזיר ל[REDACTED] מיליון שש מאות אלף שקל כדי שהיא תהיה רגועה ושתראה, ש-

התובעת: לא בגלל שאני אהיה רגועה, אתה צריך להחזיר לי את זה.

הנתבע: נו, בוודאי, זה כסף שלך, זה לא כסף, כסף שלי, ... ולכן אני אעשה הכל שב- 27, עד ה- 27 לחודש [REDACTED] תקבל את הכסף שלה בחזרה.

התובעת: ואם לא?

הנתבע: ואם לא, עד השקל האחרון."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]

ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

1

2

3

בשיחה השנייה נאמר:

4

(עמ' 2 שמשורה 14):

5

התובעת: "למה את המתעלל בי? למה אתה לא מחזיר לי את הכסף...?"

6

הנתבע: אני אומר לך שאת יכולה לישון לגמרי בשקט והכסף שלה שמור ומוגן

7

ותקבלי אותו עם ריבית, אם תרצי או לא תרצי,

8

התובעת: אני לא רוצה את הריבית, [REDACTED]

9

...

10

(עמ' 3 מש' 12):

11

התובעת: ... תכין לי איזה מסמך שאתה חושב, שיהיה בו דברים שיבטיחו לי

12

שאתה מחזיר לי את הכסף עוד החודש, כמו שהבטחת

13

הנתבע: לא, לא אמרתי עוד החודש, אמרתי בעוד חודש – חודש וחצי, לא ללחץ

14

אותי. אם אני אוכל קודם, אני גם אחזיר קודם... תודה לאל, תקשיבי רגע, תודה

15

לאל יש סימנים מאוד טובים שאני באמת בתוך חודש אחזיר לך ואתן לך...

16

התובעת: אתה יכול להכין בבקשה מסמך שיהיה בו דברים שיבטיחו לי שאתה

17

תחזיר לי את הכסף

18

הנתבע: אני בשמחה יכול להכין מסמך כזה, כן.

19

...

20

(עמ' 4 מש' 23):

21

הנתבע: אולי זה יהיה לפני, אולי יהיה הרבה לפני, ואני אכין לך היום או מחר

22

מסמך לחתום עליו ותהיי שקטה. יש לך הרי גם גיבוי של שני צ'קים, תקבלי גם

23

מסמך שזה הלוואה ושזה יוחזר אליך, אז מה, מה את דואגת יותר?...

24

... "זה אחריות שלי..."

25

התובעת: למה אתה לא מחזיר לי את המפתחות שלי ואת כל המסמכים שלי? יש

26

לי את הפסק דין שלי עם בעלי,

27

הנתבע: מה הבעיה? הפסק דין אצלך.

28

התובעת: לא, הוא לא אצלי ג'קי, אתה לקחת אותו כי רצית שאני אקח הלוואה

29

משונה מאות אלף שקל, שכחת?

30

הנתבע: כן, כן, בסדר, הפסק דין אם אין לך העתק אני אתן לך אותו...

31

....

32

(בעמ' 8 משורה 25):

33

הנתבע: אני מבטיח לך שאני אשלם לך, לא משלם לך, אחזיר לך את הכסף שלך

34

בחזרה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

התובעת: שתחזיר לי את הכסף שלי,

הנתבע: ואחרי זה גם תקבלי ריבית

התובעת: אני לא רוצה ריבית [REDACTED]

8. מהאמור לעיל עולה כי התובעת הוכיחה כי מסרה את הסכום הנטען על ידה, בסך 1,600,000 ש"ח, לנתבע, כהלוואה, כי הוא התחייב להשיב לה אותו, וכי הוא לא פרע את ההלוואה למרות שחלף המועד, ואף המועד הנדחה, להחזיר ההלוואה.

9. למעלה מהצורך אדון בטענות שונות נוספות שהעלה הנתבע. טענות אלה הועלמו בערבוביה, חלקן כטענות בעלמא (סברות של הנתבע בסיכומיו כפי שיפורט להלן), ואשר באף אחת מהן לא מצאתי ממש.

10. הכסף שהנתבע קיבל מהתובעת לא היה הלוואה אלא כסף להשקעות משותפות.

הנתבע טוען כי הכספים שניתנו לו על ידי הנתבעת לא היו בבחינת הלוואה אלא השקעה משותפת של הצדדים. דא עקא שטענה זו נסתרת על ידי עדותו של הנתבע עצמו בחקירתו הנגדית. הנתבע לא הציג מסמכים על ההשקעות המשותפות, וודאי שלא על רווחים שנצברו בהשקעות אלה, ועל החזר הקרן בתוספת רווח כלשהו לתובעת. כמו כן בחקירתו הנגדית נשאל הנתבע לגבי השקעה שביצע בפרויקט של אלי לוי, והשיב כי הכסף שהוא השקיע שם, כולו שלו, וכי אין אצל אלי לוי כסף השייך לתובעת (עמ' 49 ש' 18 – 22 לפרוטוקול). כך גם עולה מטיטוטת ההסכם של הנתבע עם אלי לוי וההסכם שנחתם ביניהם. לפיכך, לא רק שטענת הנתבע לפיה הכספים שימשו להשקעות משותפות ולא היו בבחינת הלוואה, סותרים מסמך בכתב חתום על ידי הנתבע (וב"כ התובעת התנגד לעדות בעל פה כנגד מסמך בכתב), אלא שחומר הראיות שהוגש אינו תומך בטענה זו, ואף סותר אותה. בנוסף, על פי עדותו של הנתבע בחקירתו הנגדית, הוסכם בינו לבין התובעת לגבי התקופה בה היה החשבון המשותף, כי הנתבע ישקיע את כספה וישא בסיכון של הפסד. במידה ויהיו הפסדים – הנתבע יישא בהם, ובמידה ויהיו רווחים – אלה יחולקו: 75% לנתבע, 25% לתובעת. גרסה זו נתמכה על ידי הנתבע בהוראה בכתב יד על גבי דפי הבנק מיום 2.1.10, בכתב ידו של הנתבע ובחתימת התובעת, לבנק, לפיה התובעת מאשרת לנתבע לנהל את החשבון, והיה ובמשך תקופה זו יהיו הפסדים, הללו יחולו על הנתבע בלבד, ובמידה ויהיה רווח, הוא יחולק כאמור לעיל בין הצדדים (נספח ז' לתצהירו של הנתבע, נ/1). **גם בהתאם לגרסה זו, על הנתבע להשיב לתובעת את מלוא סכום הקרן שקיבל ממנה, ומדובר, למעשה, בהלוואה.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10 נ' [REDACTED]
ת"א 36900-10-10 נ' [REDACTED]

תיק חיצוני: תיק עזר

11.

מדובר בכפל של סכום ההמחאות שכל אחת על 600,000 ₪.

הנתבע טוען כי מסר לתובעת המחאה אחת על סך 600,000 ₪, ורק בשל כך ששלושה חודשים לאחר מכן, הודיעה לו התובעת כי ההמחאה אבדה והיא מצויה היכן שהוא בביתה, משך לפקודתה המחאה נוספת על אותו סכום. לתמיכה בגרסתו טוען הנתבע כי ההמחאות ניתנו במועדים שונים, והראיה שמספרי ההמחאות אינם עוקבים, לזמני הפירעון השונים הרשומים עליהן, וכי הן לא הופקדו במועד הפירעון השום עליהן אלא הופקדו, יחד, במועד מאוחר יותר.

גרסה זו של הנתבע אינה סבירה על פניה, ומכל מקום הנתבע לא הוכיח אותה. אין זה סביר שכלכלן ובוגר לימודי משפטים ימסור שיק נוסף, במקום שיק שלא נמצא, מבלי לבטל את השיק הראשון שהוציא. הנתבע ניסה לתרץ זאת בכך שנתן בתובעת אמון שכן הייתה בת זוגו (עמ' 52 ש' 21 עד עמ' 53 ש' 11 לפרוטוקול). הנתבע עצמו העיד כי התנהגות כאמור איננה הגיונית (עמ' 53 ש' 1 לפרוטוקול). בנוסף, גם גרסה זו אינה הגיונית שהרי אין כל הבעת חוסר אמון בכך שאדם מבטל המחאה שניתנה לבת זוגו ואבדה לה.

בנוסף, בעמ' 4 לתמלול שיחה בין התובעת לנתבע, בש' 23 – 25 אומר הנתבע לתובעת כי יכין מסמך שבו יצהיר על חובו וכן אומר במפורש: **"יש לך הרי גם גיבוי של שני צ'קים, תקבלי גם מסמך שזה הלוואה ושזה יוחזר אליך, אז מה, מה את דואגת יותר?...".** האם יעלה על הדעת שהנתבע יאמר לתובעת שיש לה כגיבוי שני צ'קים שעה שלשיטתו החליף את האחד באחר, ולמעשה אמור להיות בידי התובעת שיק אחד בלבד? מובן שעל כך יש להשיב בשלילה.

לפיכך שני הצ'קים ניתנו על ידי הנתבע לתובעת במצטבר, ולא האחד חלף האחר.

12.

הנתבע לא קיבל תמורה בגין ההמחאות ומסר אותן לתובעת בשל מערכת היחסים בין הצדדים וההשקעות המשותפות.

דין טענה זו של הנתבע להידחות מכמה וכמה נימוקים. ראשית, קיימת חזקת התמורה בשיק, והנתבע לא סתר חזקה זו, ואף ההיפך הוברר מחומר הראיות. שנית, כאמור, הנתבע עצמו סתר את גרסתו בדבר השקעות משותפות והודה כי את ההשקעות ביצע בשמו בלבד, וכי לגבי ניהול חשבון הבנק, הנתבע נטל על עצמו את הסיכון שאם ייגרם הפסד, הוא לבד יישא בו. מכאן, שלא נותרה כל סיבה נוספת שבגינה, גם בהתחשב במערכת היחסים הנטענת על ידי הנתבע, ימשוך הנתבע המחאות לפקודת התובעת וימסור לה אותן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10

ת"א 36900-10-10

תיק חיצוני: תיק עזר

13. משיכות הכספים נעשו על פי הוראותיה של התובעת כולל הרווחים שנצברו בהם וחולקו

ביניהם לפי הסכם החלוקה המתייחס להשקעות.

הנתבע לא הוכיח פעולות כלשהן שנעשו על ידי הנתבעת עצמה או כי היא נתנה לו הוראות איך להשקיע סכום כזה או אחר. כך גם כאשר נחקר בעניין זה בחקירה הנגדית ונתנה לו הזדמנות להוסיף את שהחסיר בתצהירו ובאסמכתאות שהגיש. זאת ועוד, לא רק שהתובעת טוענת כי אין לה ידע כלשהו בהשקעות, לא רק שהנתבע כלכלן, ולגרסתו שלו הוא עוסק בהשקעות, עבור עצמו, ואף ביעוץ לאחרים, אלא שגם הנתבע עצמו טוען כי במשך תקופה קצרה לאחר שהתובעת קיבלה כספים מבעלה לשעבר, צברה הפסד, וכי הוא זה שהיה אמור להשקיע את הכספים בתבונה ובהצלחה (וכאמור, תוך שהוא נוטל על עצמו את הסיכון במקרה של הפסד, ובמקרה של רווח, ייהנה הוא מנתח גדול יותר מהרווחים). **לפיכך לא מצאתי ממש בטענת הנתבע לפיה משיכות הכספים נעשו לפי הוראות של התובעת או כי נעשו על ידה משיכות של רווחים (שלא היו, או למצער לא הוכחו) מהשקעות כלשהן.**

14. טענות נוספות שהנתבע העלה בסיכומיו.

15. במסגרת הסיכומים של הנתבע (שנערכו על ידי עו"ד זכריה גואל), הפליג הנתבע לטענות מטענות שונות, שלא הועלו על ידו קודם לכן, וכן טענות שהועלו בעלמא על דרך הסברה, וללא תשתית ראייתית כלשהי. להלן אתייחס בקצרה גם לטענות אלה.

16. הנתבע טוען כי העובדה שהוא התחייב ביום 14.7.10 לפרוע הלוואה בסך 1,600,000 ₪ ביום 27.7.10, היינו תוך תקופה קצרה ביותר, מצביעה על כך שהתובעת הפעילה עליו לחץ וכפייה בקבלת ההתחייבות האמורה.

17. הנתבע לא טען ללחץ וכפייה מטעם התובעת בשום שלב: לא סמוך לאחר עריכת המסמך, לא בבקשת הרשות להתגונן ובהתנגדות לביצוע שטר ולא בתצהירו במקום עדות ראשית. טענה כזו יש להעלות במפורש בכתבי הטענות ולא ניתן להעלות אותה בעלמא במסגרת הסיכומים. התובעת אף לא נחקרה לגבי טענה כזו, והטענה גם לא הועלתה בשיחות שהתקיימו בין התובעת לנתבע ואשר הוקלטו, ובהן הנתבע דווקא הודה בקבלת הכספים כהלוואה, ובהתחייבותו להשיב אותם לתובעת.

18. כמו כן כעולה מחומר הראיות שלפני, אין מדובר בהלוואה בסך של 1,600,000 ₪ שניתנה לתקופה קצרה, מיום 14.7.10 עד 27.7.10, אלא בהתחייבות שהנתבע התרצה ונתן לתובעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10

ת"א 36900-10-10

תיק חיצוני: תיק עזר

על הלוואה שנלקחה בתקופה שלפני כן, לאחר שחלף המועד לפירעונה, ולאחר שהנתבע
הבטיח לתובעת מספר פעמים לפרוע את ההלוואה, ואף קבע עמה פגישות לצורך כך, אך לא
הגיע לפגישות ולא פרע את ההלוואה. המסמך נועד, למעשה, לנתבע, פרק זמן נוסף
להתחמק מדרישות התובעת לפרוע את ההלוואה.

19. התובעת העידה כי בתחילת 2010, לאחר שהנתבע לא החזיר לה את הכספים כפי שהתחייב,
היא החלה לחשוש לכספה, ואילו הנתבע, משך אותה בקש. מדי פעם בפעם התחייב כי ישיב
לה את סכום ההלוואה אך לא עשה כן. בשלב זה, לאחר שמועד פירעון ההלוואה חלף בלי
שהנתבע פרע את החוב, ונוכח העובדה שבנוסף לסכום ההלוואה המקורי משך כספים רבים
נוספים מחשבונה בלי ידיעתה ובלי אישורה, ועשה בהם כרצונו, לצורך השקעות שלו, הבינה
התובעת כי אין לה מסמך על הכספים האמורים ופנתה לנתבע לקבל ממנו אישור בכתב לגבי
היקף הסכומים שלקח ולגבי מועד החזרתם. ביום 14.7.10 הסכים הנתבע לחתום על
המסמך המאשר את החוב ואת התחייבותו להשיבו עד ליום 27.7.10, וכך עשה. לפיכך, אין
מדובר בהלוואה שניתנה באותו יום, או בתקופת הלוואה קצרה באופן יוצא דופן, אלא רק
במצב בו הנתבע, לאחר שכבר היה אמור להשיב את ההלוואה, ודחה את הפירעון שוב ושוב,
הסכים לאשר את החוב, סכומו ומועד פירעון נדחה נוסף.

20. בנוסף טוען הנתבע בסיכומיו כי עילת התביעה היחידה העומדת לתובעת היא עילת התביעה
החוזית, הנשענת על הסכמי ההלוואה, וכי היא וויתרה על עילת התביעה השטרית. בכך אין
ממש (על אף שאין לעניין זה חשיבות לגבי תוצאות התובענה). העילה החוזית והעילה
השטרית עומדות בתביעה, זו לצד זו (הגם שכמובן אין בכך כדי לחייב את הנתבע בשני
הסכומים במצטבר שכן סכום החבות השטרית הינו חלק מסכום החבות החוזית).

21. הנתבע טוען כי התובעת הודתה בעדותה בחקירתה הנגדית כי תביעתה מושתתת על
אסמכתאות מזויפות. הנתבע מסתמך בטענתו זו על עדותה של התובעת בעמ' 17 ש' 5 – 7
לפרוטוקול שם העידה: **"אתה רשמת את כל הרישומים, לא אני. אני פחדתי מאפי (בעלה
לשעבר של התובעת – ר.פ.א.). בגלל זה שמרת את הפתק אצלך ולא נתת לי את כל הניירת
כי זה היה פיקטיבי"**.

22. **בציטוט האמור מעוות הנתבע את האמור בפרוטוקול**, בו דברי התובעת מסתיימים במילים
"בגלל זה אתה שמרת את הפתק אצלך ולא נתת לי את כל הניירת" ואילו המילים "כי זה
היה פיקטיבי" נטמרות על ידי הנתבע בשאלה הבאה שהפנה את התובע. **בנוסף, לעניין זה
אין דבר וחצי דבר בקשר עם ביסוס סכום התביעה בעניינינו** שכן הדברים מתייחסים
למחלוקת כספית בין התובעת לבין בעלה לשעבר ולא לזו שבין הצדדים שלפני, וסכום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10

ת"א 36900-10-10

תיק חיצוני: תיק עזר

- 1 התביעה הנטען בעניינינו הוכח על יסוד הצהרה בכתב של התובע, שאין חולק כי היא
2 אותנטית ולא זויפה, על מסמכי חשבון הבנק, על הקלטת השיחות עם הנתבע ועל העובדה
3 שהנתבע לא הציג אסמכתאות לפירעון החוב.
4
- 5 23. הנתבע טוען כי אין לבסס את התביעה על תמלול השיחות בשל כך שהתובעת לא פירטה בו
6 את סכומי הכסף שהועברו אלא רק ביקשה שהנתבע יכין מסמך לגבי החוב שהוא חב לה
7 באותה עת. כמו כן טוען הנתבע כי לא ניתן להסתמך על תשובותיו לטרוניות התובעת שכן
8 תשובותיו נאמרו בסרקזם. **אינני מקבלת את שתי הטענות.** אין צורך שהתובעת תפרט
9 בשיחה בינה לבין הנתבע את השתלשלות החוב, משהנתבע הודה בסכום החוב הכולל, מה
10 גם שהנתבע הוא זה שהעביר את הסכומים מחשבונה של התובעת, והשתלשלות החוב ידועה
11 לו יותר מאשר לה. בנוסף, כאמור לעיל, מתשובות הנתבע לטענות התובעת בדבר חוב שלו
12 בתמלילי השיחות עולה כי הוא מכיר בעצם החוב, בסכומו ומתחייב להחזיר לה אותו במועד
13 ספציפי. נוסח דבריו של הנתבע בשיחה הוא כזה התומך לא רק בהודאה מילולית בחוב אלא
14 גם בהודאה בחיוב משפטי שלו כלפיה, במיוחד כאשר הנתבע סיים לימודי משפטים.
15
- 16 24. הנתבע טוען כי משהתובעת סיגלה לעצמה דרך של תיעוד ואיסוף ראיות, בין השאר על ידי
17 הקלטת שיחות שקיימה עם הנתבע, יש לצפות כי כך נהגה גם במפגש בו נערך המסמך מיום
18 14.7.10, שבו מכיר הנתבע בחובו, וכי מכך שלא הגיש הקלטה כאמור, הרי שיש לראות בכך
19 אי הגשת ראיה שבשליטתה, ואשר ניתן היה לצפות כי תתמוך בגרסתה. לפיכך, טוען
20 הנתבע בסיכומיו, כי יש בכך משום הימנעות מהבאת ראיה שיש לקחת אותה בחשבון
21 לחובת התובעת.
22
- 23 25. **הטיעון שלעיל הינו בבחינת סברה. לא הובאה כל תשתית ראייתית לכך שהתובעת**
24 **הקליטה שיחה זו ומשכך נשמט גם היסוד להחלת הכלל בדבר הימנעות מהבאת ראיה.**
25
- 26 26. בנוסף טוען הנתבע בסיומים כי הוא העיד על כך שמסר כספים עבור התובעת, לבנה. גרסה
27 זו אין בה ממש. עדותו של הנתבע יחד עם תמליל השיחה השנייה שלו עם התובעת מעלים כי
28 **מדובר על טרוניה של הנתבע על כך שנחל הפסד בהשקעה, ולא על כסף שמסר לבנה עבור**
29 **התובעת** (ראה עמ' 5 ש' 16 – 18 לתמליל).
30
31
32
33
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 1655-09-10

ת"א 36900-10-10

תיק חיצוני: תיק עזר

ד. פסיקתא.

1. התביעה מתקבלת במלואה.
2. הנתבע ישלם לתובעת סך של 1,600,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה (1.9.10) ועד למועד התשלום על ידי הנתבע.
3. בנוסף ישלם הנתבע לתובעת הוצאות אגרה בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום התשלום על ידי התובעת ועד למועד התשלום על ידי הנתבע.
4. כמו כן ישלם הנתבע לתובעת שכ"ט עו"ד בסך 60,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
5. הליכי ההוצאה לפועל יימשכו כסדרם.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ה, 04 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת

